

POLSKA – MÓJ DOM (4-8.05)

WTOREK

MATEMATYKA

1.OPOWIADANIE „Biało-czerwone motylki”

Agnieszka Filipkowska

Kiedy za oknem pełnią kolorów zaczęła rozkwitać wiosna, w grupie Motylków zrobiło się biało– czerwono. Wykonane przez przedszkolaki małe dwukolorowe flagi ozdobiły półkę w kąciку czytelnicy, a na korkowej tablicy zakwitły – niczym dorodne kwiaty – biało–czerwone kotyliony z kartonu i bibuły. Zostały jeszcze do wycięcia proporczyki, które miały zawisnąć nad oknami. Dzieci pracowały dzielnie nad ozdobieniem sali na majowe święto. – Proszę pani, bo Antek się przeżywa – krzyknął nagle Julek, wskazując na kolegę. – On mówi, że ja jestem patriotą! Pani Marta odłożyła na chwilę papier i nożyczki, spojrzała na chłopców z uśmiechem i łagodnym głosem zwróciła się do dzieci: – Julku, poczułeś się urażony? – Chłopiec kiwnął głową. – Zupełnie niepotrzebnie, bo bycie patriotą to żaden wstyd, wręcz przeciwnie. A ty, Antku, wiesz, co oznacza słowo, którego użyłeś? – Yyyy... no... chyba nie... – wybąkał zawstydzony Antek. – Ja wiem! – krzyknęła Julka. – Moja babcia zawsze powtarza, że jej dziadek, czyli mój prapradziadek był patriotą, bo walczył na wojnie. I dostał medal, prawdziwy! On już nie żyje, ale widziałam w albumie jego zdjęcia w mundurze. – Możesz być dumna z takiego prapradziadka, Julciu – przyznała pani Marta. – Rzeczywiście, wygląda na to, że był patriotą, czyli kimś, kto kocha swój kraj, swoją ojczyznę, i dba o nią tak bardzo, że jest gotów zaryzykować dla niej życie, jeśli to konieczne. Julek, zajęty wprawdzie przyklejaniem białych i czerwonych trójkątów do długiej tasiemki, słuchał w skupieniu toczącej się rozmowy i nie bez żalu wywnioskował z niej, że wcale nie zasłużył na rzucone przez Antka przezwisko. – A jak ja nie chcę zostać żołnierzem, tylko lekarzem, to nie mogę być tym, no... patriotą, proszę pani? – spytał, nie kryjąc rozczarowania. – Ależ oczywiście, że możesz – zapewniła pani Marta. – Patriotą nie musi koniecznie walczyć na wojnie. Teraz, w czasach pokoju, możemy okazywać swój szacunek dla ojczyzny w inny sposób. Na przykład lekarz, wykonując swój zawód, służy krajowi, bo dba o zdrowie jego obywateli. – To tak jak moja mama! Ona leczy ludziom oczy – pochwaliła się Marysia. – Rzeczywiście, lekarz to ważny zawód. Ale to, co powiedziałam, dotyczy tak naprawdę każdego, kto dobrze wykonuje swoją pracę. Może to być policjant, nauczyciel, artysta czy kasjer w sklepie. Nawet wy, będąc jeszcze dziećmi, możecie zachowywać się patriotycznie. Można powiedzieć, że Polska jest naszym wspólnym domem, a Polacy – rodziną, a jak można dbać o dom i rodzinę? – spytała wychowawczyni. – Na przykład można sprzątać po sobie i nie bałaganić – zaproponowała nieśmiało Tereska. – Masz rację, Teresko – przyznała pani. – To bardzo ważne, żeby dbać o środowisko, nie zaśmiecać go i troszczyć się o nasze wspólne otoczenie. – I jeszcze można się starać nie psuć różnych rzeczy – dodał Antek. – Tak, Antku, trzeba korzystać z tego co wspólne w taki sposób, żeby tego nie niszczyć. Plac zabaw, parki, autobusy i tramwaje, a także przedszkole, w którym teraz jesteśmy, należą do nas wszystkich. Dlatego kiedy ktoś je niszczy, wszyscy tracimy. – Proszę pani, a ja dostałam od babci taką książkę o Polsce z białym orłem na okładce – wtrąciła nagle Julia. – I tata mi ją czyta. Tam jest na przykład napisane, że najdłuższa rzeka Polski to Wisła. I że stolicą jest Warszawa, i jeszcze było coś o Krakowie... i dużo innych informacji, ale jeszcze nie wszystko pamiętam. I tata mówi, że tam są rzeczy, które każdy Polak powinien wiedzieć. – Twój tata ma rację, warto poznawać własny kraj oraz jego

historię i kulturę – przyznała nauczycielka. – To coś, co każdy z was już teraz może zacząć robić. Zresztą częściowo robimy to razem tu, w przedszkolu. I spójrzcie, co nam się udało stworzyć. Wycięte przez dzieci proporczyki zostały przyklejone do mocnej złotej tasiemki i tworzyły piękny biało-czerwony łańcuch. Nadszedł czas, by ozdobić nim ramy okienne. Pan Marek, przedszkolny konserwator, przyniósł drabinę i pomógł w zamocowaniu dekoracji. – No, no! Nieźleście się napracowali, mali patrioci! – rzekł z uznaniem, patrząc z góry na pięknie przystrojoną salę. – Widzicie, wywieszanie flagi w święta narodowe to dla innych znak, że ojczyzna jest dla was ważna – skomentowała pani Marta. – W ten sposób też można pokazać swój patriotyzm. Pod koniec dnia dzieci mogły zabrać zrobione przez siebie chorągiewki do domów. Julek włożył swoją do kubeczka i postawił ją na parapecie w dużym pokoju. W czasie zabawy co jakiś czas zerkał na nią z dumą. A kiedy tata wrócił z pracy, chłopiec natychmiast pobiegł oznajmić mu z pewną siebie miną: – Wiesz, tato, jeśli chcesz, możesz zostać patriotą, tak jak ja. To naprawdę nic trudnego.

Rodzic zadaje dzieciom pytania: Co oznacza patriotyzm? Jak wy pokazujecie, że jesteście patriotami?

Na koniec zadaje zagadkę:

**Może kiedyś podróżować będziesz mógł po świecie,
Tyle jest ciekawych krajów do zwiedzenia przecież.
Ale jedno miejsce domem na zawsze zostanie,
Miejsce, gdzie się urodziłeś.
Jak mówimy na nie?**

MAŁY PATRIOTA

2.ZABAWY MATEMATYCZNE

1.Policz wszystkie dzieci występujące w opowiadaniu i wymień ich imiona.

2.,,Nasz kraj” – zabawa matematyczna, szeregowanie liczb od najmniejszej do największej. Rodzic rozkłada na podłodze kartki z liczbami od 1 do 6. Wybiera chętne dzieci i prosi, by ułożyły liczby w szeregu od najmniejszej do największej. Następnie odwraca kartki. Reszta grupy odczytuje napis – POLSKA. Dzieci dzielą wyraz na sylaby, na głoski, przeliczają litery i głoski. Próbują podać inne wyrazy – kojarzące im się z Polską – które zaczynają się na poszczególne litery wyrazu POLSKA

3.,,Pieniądze” – **gięda pomysłów.** „Orzeł i reszka” – oglądanie monet przez lupę, omówienie ich wyglądu. „Monety i banknoty” – zabawa w porównywanie zbiorów, zabawy matematyczne z monetami. „Sklep” – zapoznanie z wartością liczbową monet i banknotów. „Pary” – zabawa na dobieranie monet do cen.

4.,,Sklep” – zapoznanie z aspektem monetarnym. Rodzic pokazuje dzieciom zabawkę i mówi, że kosztuje ona 2 zł. Prosi, by dzieci wyłożyły tyle pieniędzy, ile potrzeba, by ją kupić. Następnie pokazuje zabawki: za 5 zł, za 4 zł itd. (Uwaga! Każde dziecko może w inny sposób wybrać potrzebne pieniądze, np. przy 4 zł: $4 \times 1 \text{ zł}$, $2 \times 2 \text{ zł}$, $2 \times 1 \text{ zł} + 2 \text{ zł}$). R. pyta dzieci: Czy znacie jeszcze inne banknoty? Jak mają nominały? Jak wyglądają?

„Pary” – zabawa w dobieranie monet do cen. Połowa dzieci losuje z worka monety (1, 2, 5 zł), a druga połowa – karteczki z ilustracjami produktów i ich cenami (po 1, 2, 5 zł). Zadaniem dzieci jest dobrać się parami tak, by cena odpowiadała nominałowi monety. Na kłaśniece R dzieci zmieniają pary, ale nadal na takiej samej zasadzie.

3 ĆWICZENIA GIMNASTYCZNE

- 1. „Kocham Cię, Polsko”** – R. tworzy dwa zespoły, rozdaje dzieciom biało–czerwone flagi, włącza melodię Kocham Cię, Polsko. Dzieci poruszają flagami w rytm muzyki, tworzą własny układ choreograficzny z flagami. Następnie prezentują go sobie nawzajem. R. nagradza najlepszych choreografów drobnymi upominkami, np. naklejkami. • małe flagi, naklejki, internet
- 2. „Zwiedzamy Polskę”** – dzieci tworzą pociąg i ruszają po Polsce. Każdy przez chwilę jest lokomotywą i mówi, dokąd jedzie pociąg (wymienia nazwę polskiego miasta). Dzieci starają się zapamiętać nazwy wszystkich podanych miast i wymienić je na koniec zabawy.
- 3. „Dom ojczysty”** – dzieci dobierają się parami i z gąbkowych klocków budują domy. • klocki z gąbki
- 4. „Mali żołnierze”** – dzieci maszerują dookoła sali, naśladując żołnierzy na defiladzie. Wysoko unoszą kolana i wymachują rękami. N. wydaje komendy, np. Padnij! (dzieci kładą się na podłogę), Czołgaj się! (czołgają się), Powstań! (wstają), Kryć się! (chowają się za jakimś przedmiotem).
- 5. „Gdzie mieszkasz?”** – utrwalenie własnego adresu zamieszkania. Dzieci kucają w domkach (hula–hoop). R. włącza dowolną muzykę i wypowiada polecenia: Na spacer idą dzieci, które mieszkają w... (R. podaje nazwę miejscowości lub ulicy). Dzieci, które mieszkają w tej miejscowości lub przy tej ulicy, wychodzą z domków i poruszają się w rytm muzyki. Kiedy muzyka, cichnie wracają do domków.
- 6. „Biało–czerwoni”** – zabawa z piłką. Dzieci siedzą w półkolu, jedno z nich staje przed pozostałymi i rzuca piłkę do wybranego dziecka, podając jakiś kolor. Gdy dzieci usłyszą czerwony lub biały, nie łapią piłki. Gdy kolor będzie inny, łapią piłkę i ją odrzucają. Gdy ktoś się pomyli, robi trzy przysiady.

4. KOKARDA NARODOWA

Wykonaj kokardę z pasków czerwonego i białego papieru.

„Kochamy i szanujemy Polskę” – wykonanie plakatu. R. udostępnia dzieciom duży arkusz papieru. Na arkuszu jest narysowane flamastrem ogromne serce jako symbol miłości do Polski. Nad sercem dzieci wykonują napis „Kochamy i szanujemy Polskę”. Wycinają pojedyncze literki z kolorowych czasopism i przyklejają je nad sercem, tak by utworzyły napis. Następnie malują farbami jedną ze swoich dłoni w barwy narodowe (tak jak flagę) i odbijają dłoń w środku narysowanego serca, co stanowi symbol zgadzania się z hasłem zapisanym u góry. Odbite dłonie dzieci podpisują swoimi imionami samodzielnie lub przy pomocy nauczyciela

5.KOLOROWANKI

Pomaluj: ○ – żółty   △ – czerwony   □ – czarny

Polska

